

Sagen. Herr Rump spurgte ham da, om Betjenten ikke havde gjort ham Undskyldning for, hvad han havde sagt i Overilelse, hvortil Petersen svarede, at det havde Betjenten vel gjort, men først efter at Folk vare gaaede, samt at han forbeholdt sig sin Ret, da det ikke var første Gang, og liget var passeret. Herr Rump svarede, at saa kunde han (Petersen) indgive skriftlig Klage, føre Beviser o. s. v. — Saaledes har Garver Petersen berettet mig. Jeg antager, at der i denne Optraeden af en af Herr Rumps Politibetjente ligger det mest afgjørende Bevis for, at Politiet i Korsør under en Valgbevægelse betragter sig som Valgagitorer for Politimesterens Kandidat istedetfor som Ordenens Opretholdere, og jeg antager fremdeles, at det havde været Politimesterens Pligt at gjøre en saa uohørt Myndighedsovertrædelse fra en Politibetjents Side til Gjenstand for offentlig Undersøgelse og Raataale og ikke henvide den Forurettede til at „føre Beviser“, hvilket det desuden under den herskende Terrorisme rimeligvis vilde være en privat Klager umuligt at tilveiebringe.

I det Hele antager jeg, at det maa erkendes for aldeles utilstedeligt for en Politimester at bruge sit Politii paa den Maade, og selv at øve en saadan agitatorisk Virksomhed, som Hr. Rump her har gjort. Det maa overhovedet erkendes for utilstedeligt, at Embedsmænd benytte den Indskyldelse og de Midler, de besidde i Kraft af deres Embedsstilling, til at paavirke politiske Valg, og naar Benyttelsen er sket i saadant Omfang som her og med en saa terroriserende Virkning som her, turde der allerede deri ligge en tilstrækkelig Grund til Valgets Forkastelse.

Ogsaa i Korsør Landjurisdiktion har Politiet drevet Valgagitation, Landbetjent Tønsberg har saaledes søgt at overtale Gaardmand P. Markusen i Ormidslev, der nylig paa Grund af Ulber er afsaaet som Sognefoged, til at stemme med Høire og ved samme Leilighed ladet Ord falde om et Dannebrogskors i Anledning af lang og tro Tjeneste som Sognefoged, dog med den Bemærkning, at der først kunde blive Tale derom efter Nystaar (det vil sige efter Valget). P. Markusen lod sig ikke lokke.

Borgmester Rump er paa Embedsvegne Medbestyrer af det Krusefte Legat. Stomager Madsen, Fruegade i Slagelse, har efter Beretning af Bæver Jens Jensen, Holmstrup, meddelt mig, at da Gaardmand Hans Sørensen, Stude, der har et Laan af dette Legat, i December Termin kom for at betale Renterne til Fuldmægtigen paa Korsør Byfogedkontor, blev han af Hr. Rump spurgt, hvem han vilde stemme paa, hvortil H. Sørensen svarede: paa Lauber. Hr. Rump sagde da til ham, at han skulde stemme paa Dahl; i modsat Fald vilde Pengene blive ham optagne. — Den samme Beretning er kommen til mig i mindre bestemt Skikkelse fra flere Sider med den Tilføjning, at H. Sørensen stemte paa mig og efter Valget spurgte Procurator Strøbech, der ligeledes er i Legatets Bestyrelse, om Pengene nu vilde blive ham optagne, hvortil Strøbech skulde have svaret Nei. Jeg henstiller dette Tilfælde til Undersøgelse. H. Sørensen selv og hans Nærmeste have været meget forbeholdne med Hensyn til denne Sag, hvortil Aarsagen — Meddelelsens Rigtighed forudsat — vel kan søges i, at selv om Pengene ikke ere bleve ham optagne, efter at Høire har seiret ved Valget, frygter han dog for, at dette vil ske, dersom han foranlediger en Angivelse.

Af andre Embedsmænd i Korsør have navnlig Postdampskibsførerne, blandt hvilke særlig Hr. Elmquist er fremhævet for mig, vist sig virksomme ved at agitere det dem underlagte Mandskab og saa at sige indrullere det til Valget. At der den Dag sørges for, at Postdampskibenes Besætning saa vidt mulig faae Leilighed til at drage til Valg, er selvfølgelig i sin Orden; men at Førerne søge at paavirke deres Mandskab, der er i høj Grad afhængigt af dem med Hensyn til Forbliven i Tjenesten, med Hensyn til Stemmegivning, maa vistnok erkendes for utilstedeligt, selv om Paavirkningen ikke ledsages af Trusler og desl. At i fornødent Fald Trusler ogsaa benyttes, tyder følgende paa, som er mig meddelt af Lømmermester C. A. Hansen i Slagelse: Tjyrbøder Bertel Christensen, som arbejdede paa Dampskibet „Freia“, har paa Valgdagen sagt til Voetsmand Peter Hansen og Hans Peter Christensen, Olkerup, at han var tvungen til at reise til Slagelse og stemme paa Dahl, ellers mistede han sit Arbejde.

Fisser Frederik Kruse, en af Hr. Dahls Stillere i Korsør, har i Overværelse af Garver Petersen og Glarmester Berenzen meddelt mig, at da Sæbaadsmandskabet blev antaget, underrettede Kapt. Weidemann Folkene om, at de i Winter kun vilde faae 4 Kr. istedet for 5 Kr. om Dagen. Da dette kom Høires Valgkomite for Øre, indgav et Medlem af denne en Ansøgning for dem til Ministeriet om, at de maatte faae 5 Kr., og samtidig blev det meddelt dem, at saafremt Istransporten begyndte, inden dette blev dem tilstaaet, kunde de paa Byfogedkontoret have 1 Kr. pr. Dag. Det Sidste grændser noget nær til Valgbestikkelse, og særlig burde vistnok Byfogedkontoret have undgaaet at paadrage sig Skindet af Delagtighed heri.

Paa Korsør Valgliste er der opført adskillige Fattiglemmer, Fallenter og straffede Personer. Som saadanne, der deltog i Valget (og selvfølgelig stemte med Høire, som alle slige Personer gjøre), ere mig opgivne: Sømand Plambek og tidligere Tjyrbøder Ole Pedersen, straffede for Tyveri; „Brids-løselille Hans“ (han borgerlige Navn kjendte mine Hjemmelsmænd ikke); H. Peter Pihl og Hans Møllerup, der have modtaget Fattighjælp; Detailhandler Moses Nathanson, der var under Fallit ved